

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 6

Studeni - Prosinac 2020

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid by
The Dawn Bible Students Association,
USA, \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires
AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084
BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971
BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England
CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada
FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye
GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt
GREECE: He Haravgi (The Dawn),
USA
INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025
SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Dopuštanje zla - Posljedice 2
Dio 2 od 2 2

Međunarodne Biblijske Studije

Ljubav koja služi 14
Ostajanje u Isusovoj ljubavi 16
Ljubite jedni druge 19
Nepristrana ljubav 21
Obećanja 24

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

NOV / DEC 2020

First issue published December 2013

Printed in USA

Dopuštanje zla

—Posljedice—

Dio 2 od 2

„Večer donese suze, a jutro klicanje.“
Psalmi 30: 5

U **PRVOM DIJELU** našeg razmatranja ove važne teme, koja se pojavila u prošlomjesečnom izdanju *Svanuća*, razmatrali smo razloge Božjeg dopuštanja zla. Kroz primjer Joba vidjeli smo da čovjek najbolje uči iz iskustva i da će biti potrebno i dobro i zlo kako bi svaki pripadnik ljudske rase mogao s punim razumijevanjem odabrati hoće li služiti pravednosti ili nepravednosti. Iako Job isprva nije razumio te stvari, Bog je u konačnici otkrio svoje božanske svrhe u dopuštanju zla koje ga je snašlo. Job je sačuvao svoju odanost Bogu i kao rezultat toga bio je vrlo blagoslovljen.

U 2. dijelu našeg razmišljanja o ovoj ključnoj biblijskoj temi razmotrit ćemo konačni veličanstveni i slavni rezultat čovjekova iskustva s grijehom, patnjom i smrću. Pritom ćemo vidjeti da će sadašnje iskustvo čovječanstva, od kojeg je mnoštvo zarobljeno posljedicama grijeha i zla, uskoro biti zamijenjeno blagoslovljenim iskustvom s dobrim. U tome će čovjek naučiti vječnu lekciju i dat će mu se mogućnost da se vrati u savršenstvo uma, tijela i karaktera, da zauvijek živi na usavršenoj zemlji u miru, sigurnosti i sreći.

SMRT MUČI SVE

Božji je naum u stvaranju naših praroditelja bio da oni trebaju biti rodonačelnici cijele rase. Bog je također znao da, kako bi ga Adamova djeca zaista mogla poznavati i istinski uvažavati njegova mjerila dobra i zla, kao i Adam, trebaju iskustvom spoznati strašne rezultate neposluha. Kasnije će, nasuprot tome, spoznati blagoslove kojima će ih obasipati njegova ljubav. Tako je Stvoritelj, s pravom, učinio da sve Adamovo potomstvo treba poći s njim u smrt. Pavao je napisao: “Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku *uđe u svijet grijeh* i po grijehu *smrt*, i time što svi sagriješiše, na sve ljude *prijeđe smrt*.”—Rimljanima 5: 12, *English Standard Version*

Od Adamova pada, ljudska rasa bila je osuđena na smrt zbog grijeha, izložena zlu i putem iskustva spoznala strašne rezultate neposluha. Sjeme smrti pokazalo je svoju prisutnost u ljudskom rodu bez obzira na nacionalnost, socijalni status ili financijsko bogatstvo, mnoštvom nemoći i bolesti uma i tijela. Ni mladi ni stari nisu mogli pobjeći od pošasti smrti—novorođenčad i mala djeca često padaju pred tim neprijateljem u ranoj dobi s malo ili nimalo razumijevanja što se događa u njima i oko njih. Moguće, neki žive prema onome što se naziva “zrelom starošću”, ali i oni napokon podliježu pustošenju smrti koji plijeni sve.

Ne samo da bolest ljude spušta u grob, već i promjene u prirodi doprinose tom procesu, kao i nesreće i međusobna ljudska okrutnost u ratu, zločinu i mnogim drugim vrstama ljudskih sukoba. Čak su i vjerske institucije, kršćanske i nekršćanske, tijekom stoljeća doprinijele velikoj pošasti smrti mnogim pogrešnim učenjima i tradicijama.

Tijekom svih vijekova Bog nije utjecao na velikog neprijatelja Smrt. Pavao nas izvještava o čovječanstvu u cjelini, "Predade ih Bog nevaljanu umu te čine što ne dolikuje." (Rimljanima 1: 28, *Williams New Testament*) To implicira da on nije suzdržao ljudsku rasu da krene vlastitim putem, iako je taj put većinom bio sebičan i grešan, niti se miješao u izvršenje smrtno kazne kada je ona trebala biti izvršena, što nam ukazuje na to da nije štitiio jedne nauštrb drugih već je sve tretirao jednako.

Srećom, Božji veličanstveni plan ne završava bespomoćnošću ljudske vrste prema smrti, jer je kroz Isusa, Otkupitelja, Stvoritelj odredio da se svi probude iz smrti i vrate u savršenstvo života. Pavao je napisao: "Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni." (1.Korinćanima 15: 22, *Williams*) Ovo omogućavanje života kroz Krista temelji se na Isusovoj vlastitoj smrti i uskrsnuću. Rekao je, "Tijelo je moje...za život svijeta," i upravo se u tu svrhu Isus rodio na svijet kao čovjek.—Ivan 6: 51; Hebrejima 2: 9, 14

Opisujući uređenje kojim je Isus svojom smrću postao Otkupitelj svijeta, Biblija koristi riječ "otkupnina", što prema grčkoj riječi iz koje je prevedena znači "odgovarajuća cijena". Isus je bio savršen čovjek, kao što je i Adam bio savršen čovjek prije nego što je sagriješio. Tako je u smrti Isus postao odgovarajuća cijena za izgubljeni Adamov život. Kao što je cijelo čovječanstvo izgubilo život kroz Adama, tako je i cijelo čovječanstvo otkupljeno iz smrti kroz Krista.—1.Timoteju 2: 5, 6

PRAVEDNO I NEPRAVEDNO

U Božje vrijeme, svi će se probuditi iz smrtnog sna. Pavao nas obavještava da će uslijediti "uskrsnuće mrtvih, pravednih i nepravednih." (Djela apostolska 24: 15) Uistinu, tijekom vjekova, dok su grijeh i sebičnost prevladavali, bilo je plemenitih muškaraca i žena o kojima je, zahvaljujući njihovoj vjeri i pokornosti Božjim zakonima pravednosti, Pavao govorio kao o "pravednima." Međutim, i oni su morali patiti, kao i Job. To nije bila njihova kazna, već dodatna kušnja i priprema za uzvišene pozicije koje im je Stvoritelj pripremio u svojim uređenjima budućnosti.

Također je kroz povijest bilo mnogo plemenitih, nesebičnih ljudi koji su se odrekli vjere u Boga. Jedan je od razloga za to bilo naime njihovo zapažanje da i nevini trpe kao i krivci. Nisu mogli razumjeti kako je dopušteno da dojenče umre. Nisu uspjeli pomiriti ideju voljenog, moćnog Boga s činjenicom da su mnogi, bez svoje krivnje, godinama patili na bolesničkim posteljama, a drugi su bili pogođeni bolestima, mentalnim bolestima, i svakojakim drugim bolestima. Da su ovi nevjerni, a opet plemeniti ljudi shvatili cijeli Božji plan, razumjeli bi ove situacije.

Pored toga, tijekom vremena pravi je biblijski Bog besramno krivo predstavljan. Mnogi, inače religiozni ljudi, koji žale zbog patnje koja se događa oko njih, pokušavaju vjerovati da će svi koji umru kao nevjernici vječno patiti u mučilištu. Ovo nebiblijsko učenje pomoglo je stvoriti mnoge nevjernike, jer razumno razmišljajući um ne može vjerovati da bi Bog ljubavi na takav način postupio prema svojim stvorenjima. Takva je okrutnost čak u suprotnosti sa zakonima civiliziranih ljudi.

ČOVJEČANSTVO U DOBITI

Samo je relativna manjina kroz povijest imala koristi od svog iskustva sa zlom. Doista, mnogi su se, kao što je opaženo, pretvorili u nevjernike. To je razumljivo i ako bismo svoje zaključke temeljili na čovjekovim ograničenim sposobnostima i njegovom ograničenom stajalištu, ne bi bilo zadovoljavajućeg odgovora zašto Bog dopušta zlo. U ovom ograničenom pogledu mnogih, smrt je kraj postojanja. Za druge je to kraj svake mogućnosti za spoznaju i iskorištavanje prošlih iskustava. Međutim, ta gledišta nisu podržana u Bibliji.

Kao što smo vidjeli, prema Bibliji, oni koji su usnuli u smrti bit će probuđeni iz tog sna i pružit će im se prilika da se okoriste iskustvima sadašnjeg života. Kao što se često sada događa, poteškoće i nevolje određenog dana razumiju se i uvažavaju tek kasnije. Tako će biti i na višoj razini kad se oni koji sada spavaju u smrti probude i uđu u drugu fazu svoje iskustvene škole.

DOĆI ĆE “RADOST JUTRA”

U Jobovom slučaju, iako tada nije mogao razumjeti zašto je Bog dopustio da pati, ipak je, kad je kušanje završilo, mogao reći: "Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe." (Job 42: 5) Tako će biti i sa čovječanstvom. Kad njihova iskustva s grijehom i patnjom prođu i budu probuđeni iz smrti, ispraviti će se njihov iskrivljeni vid i razumijevanje Boga. Oni će se radovati kad spoznaju milostivu zaštitu punu ljubavi koju im je Stvoritelj dao po Kristu, Otkupitelju, da ih "izbavi iz vlasti podzemlja" i da ih "od smrti spasi." (Hošea 13: 14) Oni će biti obnovljeni

do savršenstva života, u svjetlu ovog istinskog poznavanja Boga, ako mu se pokoravaju usklađujući svoj život s njegovim mjerilima dobrog i krivog.

U našem uvodnom tekstu psalmist je napisao: "Večer donese suze, a jutro klicanje." (Psalmi 30: 5) Ova "večer" grijeha, tuge i smrti započela je neposluhom naših praroditelja i zaista je bila noć plača. Tuga koja se sručila na ljudski rod bila je gorka i mnogi su se u nevolji pitali ima li u Boga sažaljenja i postoji li uopće.

Međutim, za ljudsku će rasu doći jutro radosti! To vrijeme radosti uvest će ono što Sveto pismo naziva izlaskom "Sunca pravde", koji će imati "zdravlje u zrakama". (Malahija 4: 2) Isus je ovo slavno Sunce pravednosti. Novi dan blagoslova provest će se uspostavom Božjeg kraljevstva, s Isusom kao vladarom, i vlašću pravednosti koju su navijestili svi Božji "sveti proroci od postanka svijeta."—Djela apostolska 3: 20, 21

Udruženi s Isusom kao vladari u kraljevstvu njegova Oca bit će njegovi vjerni sljedbenici—oni koji su s njim patili i umrli. Isus je umro kao pravednik za nepravedne. Isto tako, njegovi sljedbenici dobrovoljno pate i umiru s njim i bit će uzdignuti na najvišu duhovnu razinu života kako bi bili udruženi s Isusom u upravljanju njegovim kraljevstvom. Isus je rekao svojim učenicima: "Idem pripremiti vam mjesto. Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja." (Ivan 14: 2, 3) Pisma također izjavljuju da će oni živjeti i vladati s Kristom tisuću godina, izvedeni iz smrti u "prvom uskrsnuću."—Otkrivenje 20: 4, 6

Krist i njegovi sljedbenici, "malo stado", bit će nevidljivi nebeski vladari svijeta tijekom tisuću godina njegova kraljevstva. (Luka 12: 32) Ovdje će ih na zemlji

predstavljati druga skupina vjernih Božjih sluga, od kojih se svatko pokazao lojalnim Bogu u nevolji tijekom stoljeća koja su prethodila prvom Isusovu dolasku. Oni će, kako nam kaže Biblija, postati "knezovi na svoj zemlji". (Psalmi 45: 16) Ova će se skupina sastojati od vjernih i dostojnih Božjih sluga prošlih vijekova, počevši od pravednog Abela, a uključivat će i druge istaknute ličnosti kao što su Abraham, Mojsije, David, Ilija, Danijel i svi Božji sveti proroci.—Hebrejima 11: 1-39

Ti će "knezovi na svoj zemlji" biti probuđeni iz smrti u uskrsnuću kao savršena ljudska bića i bit će zemaljski predstavnici božanskog Krista među ljudima. (Hebrejima 11: 40) Kakvo li će ovo biti predivno uređenje vlasti! Među mnogim drugim dugo traženim željama uspostaviti će sveopći i trajni mir kojeg čovjek u svojoj sebičnosti nije mogao dostići. Božanski poglavar ove vlasti, koji je Krist, u proročanstvu se naziva "Knezom mironosnim", a mi smo uvjereni da "Nadaleko vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja."-Izaija 9:6, 7

DOM JAHVIN

U Miheju 4: 1-4, Kristovo kraljevstvo simbolično se naziva Božjim vladajućim "domom". Ovaj vladajući dom sastoji se od Isusa i onih koji su, vjernošću slijedeći njegove korake, također uzdignuti do nebeske slave kao djeca Božja. Ovo proročanstvo glasi: "Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: 'Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti' svojim putovima, i hoditi ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema.' On

će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad vojskama."

Drevnim narodom Izraela, kojem je ovo proročanstvo prvo upućeno, upravljalo se s planine. Bila je to doslovno gora Sion u Jeruzalemu. Bog koristi ovu pozadinu iznoseći svoje proročanstvo o Mesijinom kraljevstvu i svoja obećanja o blagoslovima koje će pružiti ljudima. "JAHVINA gora" kraljevstvo je Božje, usredotočeno na Krista, i predstavljeno simboličnim "Sionom" Mihejevog proročanstva.

Opažamo da pod vladavinom ovog kraljevstva ljudi spoznaju Božje "putove" i "njegove staze". Čitavo razdoblje Kristova kraljevstva bit će vrijeme spoznavanja i obrazovanja. U ovom proročanstvu, jedan od ishoda ovog obrazovanja je da ljudi više neće znati za rat. To će se dogoditi onda kad će anđeoska poruka "mira ... na zemlji" biti pretočena u stvarnost. Tada će vladati Knez mironosni.—Luka 2: 13, 14

ISPOD VINOVE LOZE I STABLA SMOKVE

Uz to, postojat će i ekonomska sigurnost. To je u proročanstvu simbolizirano sigurnošću da će svaki čovjek prebivati pod vlastitom "lozom" i "smokvom." Velik dio patnje na svijetu tijekom vjekova bio je posljedica nedostatka hrane, odjeće i skloništa. I danas milijuni ljudi žive s nedovoljnim zalihama hrane, imaju malo odjeće i žive u najoskudnijem skloništu nad glavom. Međutim, to će se ispraviti djelovanjem Kristovog kraljevstva.

Mir i ekonomska sigurnost neće biti jedini blagoslov zajamčen ljudima pod vlašću "planine Doma JAHVINA". Izaija je napisao: "I JAHVE nad vojskama spremit će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena. Na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena pokrivaše i uništiti će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica JAHVE, Gospod, otrti – sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako JAHVE reče."—Izaija 25: 6-8

Uz "gozbu od pretiline" za koju nas ovo proročanstvo uvjerava da će se spemiti svim narodima u Mesijinu nadolazećem kraljevstvu, također smo obaviješteni da će biti uklonjeni "pokrivač" i "zastor" koji su sada bačeni na lica ljudi. To se jasno odnosi na simboličku zavjesu koja sprečava ljude da vide i spoznaju Boga u njegovom pravom svjetlu. Drugo proročanstvo kaže da će tada "sljepačke oči progledati." (Izaija 35: 5) Onim doslovno slijepima tada će se vratiti vid, a oni koji su duhovno slijepi steći će istinsko viđenje Boga i njegova slavnog karaktera.

NEKA SVO ZLO BUDE UNIŠTENO

O tom istom vremenu Kristova kraljevstva čitamo: "Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom JAHVINOM kao što se vodom pune mora." (Izaija 11: 9) Tada više neće biti patnje i smrti kao posljedice Adamova prijestupa. Bit će to vrijeme kada se Adamova djeca kroz Krista "oživljavaju". Ubijanje, kao i sve druge vrste nesreća, više neće biti dopušteno. Tada će stolovati mir i blagostanje koje bi muškarci i žene danas željeli

vidjeti po cijeloj zemlji, jer će spoznaja Boga ispuniti cijelu zemlju.

Bog nas dalje uvjerava, kao što je gore navedeno, da će "uništiti smrt zasnagda" i da će otrti suze "sa svih lica". Kakva li su to blagoslovljena uvjerenja! Pavao je napisao da će Krist vladati dok mu svi neprijatelji ne budu podloženi pod noge i da će "Kao posljednji neprijatelj biti obeskrjepljena Smrt." (1.Korinćanima 15: 25, 26) Rezultat ovog slavnog uređenja opisan je u Otkrivenju 21: 4, koje glasi: "I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu."

PRVO ISKUSTVO S DOBRIM

Tijekom Kristove vladavine Adam i sva njegova djeca dobit će prvo pravo iskustvo s "dobrim". To je ono što će dovršiti njihovo obrazovanje u pogledu vrijednosti i važnosti normi dobra i zla koje je Bog ustanovio. Iako savršen kad je stvoren, Adam tada nije imao dovoljno iskustvenog znanja da spriječi njegov prijestup. Job je održao ispravnost pred Bogom kroz ekstremnu kušnju, ali također je trebao iskusiti zlo i biti izbavljen od njega kako bi mogao "vidjeti" Boga. Adam i njegov porod također će "vidjeti" i razumjeti Boga kao rezultat svojih iskustava.

Bog kojeg će čovječanstvo tada vidjeti i poznati bit će onaj kojeg su čeznuli razumjeti i služiti mu. Prepoznat će vrijednost iskustava kroz koja su prošli. Razumijevajući to, shvatit će da nekoliko kratkih godina teškoća kroz koje su prošli dok su bili osuđeni na smrt nisu ništa u usporedbi s vječnošću radosti koja se pred njima pruža pod slavnim ustrojstvom božanske ljubavi. Nije ni čudo što će tada reći: "Gle, ovo je Bog naš, u

njega se uzdasmo, ... Kličimo i veselimo se spasenju njegovu." —Izaija 25: 9

Po završetku mučnih iskustava kroz koja je prošao Job, vraćen je zdravlju i obitelji. To djelomično ilustrira veliki blagoslov koji je pred čitavim čovječanstvom za vrijeme Kristove vladavine. Petar govori o tom razdoblju kao o "vremenima uspostave svega", o kojima su, kako on izjavljuje, govorili svi Božji sveti proroci od postanka svijeta.—Djela apostolska 3: 20, 21

Petrova izjava u vezi s obnavljanjem ljudskog roda u zdravlje i život temeljila se na čudu koje je upravo učinio iscjeljujući čovjeka koji je bio hrom od rođenja. Tijekom "vremena uspostave svega" svim hromima će ozdraviti udovi, a sve ostale ljudske bolesti izliječit će Sunce pravde, koje će tada ogranuti "sa zdravljem u zrakama."—Izaija 35: 6; Malahija 4: 2

Kao što smo vidjeli, ova mjera puna ljubavi prema ljudskom rodu uključuje one koji su usnuli u smrti. Ovo je, zapravo, bitan ključ za razumijevanje zašto Bog dopušta zlo, jer to znači da njegovo gledište o ljudskom iskustvu ne ovisi o čovjekovom sadašnjem kratkom životnom vijeku. Naprotiv, Bog gleda na čovjekovo sadašnje iskustvo s grijehom i smrću kao na lekciju koja se u uskrsnuću može usporediti sa svim "dobrim" koje će potom obasjati ljude, onom "gozdom od pretiline" koju će on tada prostrti pred sve narode.

VRIJEME SPOZNAJE

Ovo buduće razdoblje blagoslova u Bibliji također je opisano kao vrijeme suđenja ili procesa. Izaija je napisao da će se kad se Božji sudovi na zemlji pojave "učiti pravdi stanovnici kruga zemaljskoga." (Izaija 26:

9) Sve će se sadašnje nejednakosti ispraviti. Oni koji se sada namjerno suprotstavljaju Bogu i njegovim zakonima i nepravedno se ophode prema svojim bližnjima, tada će biti izloženi potrebnoj disciplini i mjerama kojima će se ispraviti njihova nedjela.

Oni koji su umrli u ranom djetinjstvu također će se probuditi, sazrijeti do odrasle dobi i imati priliku uživati u Božjim blagoslovima. U utješnom obećanju majkama kojima umru djeca, čitamo: "Ovako govori JAHVE: 'Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač: Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za djecom, jer njih više nema.' Ovako govori JAHVE: 'Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. Ima nade za tvoje potomstvo.'—riječ je JAHVINA—'sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj'."—Jeremija 31: 15-17

Nakon potpunog iskustva i s dobrim i sa zlim, svaki će pojedinac moći razumom odlučiti želi li odabrati dobro i živjeti vječno ili odabrati zlo i ponovno otići u smrt. Tijekom sadašnje noći grijeha i smrti svi umiru—vjernici i nevjernici, nevini i krivci, oni koji se trude živjeti ispravno i drugi koji čine zlo. Međutim, kao ishod Kristove vladavine, umrijet će samo oni malobrojni koji namjerno ne poštuju Božje zakone nakon što su u potpunosti spoznali njegove pravedne puteve pune ljubavi. Svi ostali, velika većina nas koji vjerujemo, sazrijevat će do punog mentalnog i moralnog savršenstva i ući će kao savršena ljudska bića u vječna buduća doba sreće i života. Vratit će se u Božju milost "kličući" od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci."—Izaija 35: 10

Ljubav koja služi

Ključni redak: „***Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.***“

Ivan 13: 15

[New King James Version]

Izabrani tekst:

Ivan 13: 1-15, 34, 35

U današnjem Ključnom stihu Isus nas potiče da oponašamo njegov primjer služenja. Ova je lekcija došla u najvažnijem trenutku njegove zemaljske službe. Naš se Gospodin pripremao za blagdan Pashe. On i njegovi učenici okupili su se zajedno u gornjoj sobi. "I reče im: 'Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke.'" (Luka 22: 15, *NKJV*) Ovo im je trebala biti zadnja zajednička Pasha. Netko od njegovih izdat će ga baš te noći i bit će razapet na križ. Učenici će biti lišeni njegovog svakodnevnog vodstva, a Duh Sveti će im sada biti vodič i tješitelj. (Ivan 14: 16, 26) Ovo je doista bio važan trenutak, ne samo u povijesti Crkve, već i za cijelu ljudsku obitelj. Sada je trebalo položiti pomirenje između Boga i čovjeka, što bi na kraju vratilo cijelo čovječanstvo iz groba uz priliku da dođe u sklad sa svojim Stvoriteljem.

Znajući da će ovo vjerojatno biti posljednja prilika da svojim učenicima održi važnu lekciju, Isus "usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati

noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan." (Ivan 13: 1-5, *NKJV*) Učitelj ih je podučavao na vlastitom primjeru da je služenje, čak i tako ponizno poput pranja nogu drugima, od ključne važnosti za sljedbeništvo.

Kad je Isus došao do Petra, "on mu reče: 'Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?' Odgovori mu Isus: 'Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije.' Reče mu Petar: 'Nećeš mi prati nogu nikada!' Isus mu odvrati: 'Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom.'" Isus se nije podsmjehivao Petru, već mu je s ljubavlju i nježnošću mirno iznio činjenice slučaja. Odgovor Učitelja s ljubavlju potakao je Petrovu neposrednu i srdačnu reakciju da mu opere "i ruke i glavu". (vss. 6-9, *NKJV*) Da ga je Isus oštro kritizirao, ishod vjerojatno ne bi bio tako blagoslovljen. Molimo se da svi mi, kao Božji narod, provodimo taj isti slatko razumni Isusov duh svima koji nas mogu izazvati.

Isus je ranije rekao svojim učenicima: "Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge." (Marko 10: 42-45, *NKJV*) Oličenje vodstva u Crkvi ne očituje se zapovijedanjem već služenjem. Mnoge poteškoće u ranoj crkvi nastale su zbog onih koji su to pogrešno shvatili.

Svatko od nas ima što ponuditi svojoj braći u Kristu i moramo tražiti mogućnosti da služimo njihovom prosvjećivanju, ohrabrenju i utjehi. Duh Sveti nam je dan u tu svrhu. "Jedni druge poslužujte – svatko po primljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih

milosti!... Neka poslužuje kao snagom koju daje Bog da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu." (1.Petrova 4: 10, 11, *NKJV*) Sa željom da ugodimo Bogu i blagoslovimo bratstvo, možemo imati ljubav koja služi.

Pouka dva

Ostajanje u Isusovoj ljubavi

***Ključni redak: „Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj.“
Ivan 15: 10 [NKJV]***

***Izabrani tekst:
Ivana 15: 4-17***

U našem ključnom stihu Isus objavljuje da je njegova ljubav prema nama ovisna o našoj poslušnosti njegovim zapovijedima, baš kao što je sačuvao sve one koje je primio od svoga Oca. Kao stvorenja umazana grijehom, često se osjećamo raspoloženima da pobunjeno reagiramo protiv Božjih zapovijedi, a sebičnost nas može natjerati da negodujemo zbog obaveze da se pokoravamo njegovim zakonima. Međutim, takvi su stavovi ludost. Samo poslušnošću božanskoj volji možemo pronaći istinsku sreću i ispunjenje.

Apostol Ivan moćno je o tome govorio: "Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A

zapovijedi njegove nisu teške." (1.Ivanova 5: 3, *NKJV*) Ovdje apostol iznosi dva duboko rezonantna zapažanja. Prvo, ako kažemo da volimo Boga, moramo to pokazati držeći se njegovih zapovijedi—to jest živeti život u skladu s njegovom voljom. Drugo, Božje zapovijedi nisu opterećujuće; nego oslobađaju.

U tom smislu psalmist je bio potaknut da govori ovako: "Savršen je zakon JAHVIN – dušu krijepi; pouzdano je svjedočanstvo JAHVINO – neuka uči; prava je naredba JAHVINA – srce sladi; čista je zapovijed JAHVINA – oči prosvjetljuje; neokaljan strah JAHVIN – ostaje svagda; istiniti sudovi JAHVINI – svi jednako pravedni, dragocjeniji od zlata, od mnogo zlata čistoga, slađi od meda, meda samotoka. Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva."—Psalmi 19: 7-11, *NKJV*

"Velika je nagrada" u održavanju Božjih zakona. Zahvaljujemo za buduću nagradu u njegovu vječnom kraljevstvu. U današnje vrijeme postoje i blagoslovi kroz poslušnost Bogu. Naša je duša obraćena u njegovu božansku volju; postali smo mudri; radujemo se slavnim obećanjima Svetoga pisma; oči su nam prosvjetljene. To su sada neprocjenjiva blaga. Pokoravajući se Božjim zapovijedima mijenjamo se iz dana u dan. "Ne prilagođavajte se obrascu ovoga svijeta, već se preobrazite obnavljanjem svog uma. Tada ćete moći testirati i odobriti ono što je Božja volja - njegova dobra, ugodna i savršena volja." (Rimljanima 12: 2, *New International Version*) Kako je Božja volja dokazana u nama, kao što je Pavao rekao, nalazimo da je dobra, ugodna i, jednostavno rečeno, savršena.

Isus je usporedio proces našeg duhovnog rasta s plodom. "Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne

može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore. Ako ostanete u meni i riječi moje ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. Ovime se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici." (Ivan 15: 4-8, *NKJV*) Ne možemo sami donijeti plod, bez obzira na to kako bi naš ljudski ponos mogao tvrditi da to možemo, već samo snagom koju dobivamo ostajući u Isusu. Donoseći plodove duha u izobilju, slavimo svog Nebeskog Oca i blagoslivljamo svaki dan srazmjerno kako živimo svoju vjeru. Neka nas svaki trenutak zatekne kako se obilno radujemo dok ostajemo u Isusovoj ljubavi.

Ljubite jedni druge

Ključni redak: „Jer ovo je navještaj koji čujete od početka: da ljubimo jedni druge.“

1.Ivanova 3: 11 [NKJV]

Izabrani tekstovi:

1.Ivanova 3: 11-24

U našem ključnom stihu apostol Ivan vraća čitatelja na "početak", kada je Isus svoje učenike poučavao o načelima kršćanstva. "Dječice, još ću malo biti s vama. Tražit ćete Mene; i kao što rekoh Židovima: kamo idem, ne možete doći, tako vam sada kažem. Nova vam zapovijed dajem da se volite; kao što sam ja tebe volio, tako i vi volite jedni druge. Po ovome će svi znati da ste Moji učenici ako imate ljubavi jedni za druge."—Ivan 13: 33-35, NKJV)

Ovo je najmoćnija Isusova zapovijed njegovim sljedbenicima. Naša ljubav prema braći nije neobavezna i ona se mora pokazati djelima. Petar naglašava prirodu zapovijedi našega Gospodina: "Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge." (1.Petrova 1: 22, NKJV) Naša ljubav jednih prema drugima ne smije biti mlaka, niti nerado davana. Mora biti žarka i dolaziti iz čistog srca.

Apostol Pavao daje naslutiti kako smo "svi znali" mi smo Isusovi učenici ako se volimo. U svojoj poslanici Titu navodi: " Jer i mi nekoć bijasmo nerazumni, nepokorni, luralice, robovi raznih požuda i naslada, živjeli smo u zlu i zavisti, odvratni bili, mrzili jedni druge. Ali kad se pojavila dobrostivost i

čovjekoljublje Spasitelja našega, Boga, on nas spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo, nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i obnavljanja po Duhu Svetom, koga bogato izli na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našem," (Titu 3: 3-6, *New International Version*) Prije dolaska u Krista, u našim je srcima vladao ovozemaljski duh. Često smo pokazivali zavist i zlobu. Kad bi nas drugi mrzili, mi smo im vraćali mržnjom. Sada u našim srcima vlada ljepota Evanđelja i mi koristimo privilegiju i moć pokazivanja božanske ljubavi prema svima—prijateljima i neprijateljima.

Ove riječi iz Isusove propovijedi na gori i dalje odzvanjaju dubokom istinom: "Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici? I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani? Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski."—Matej 5: 43-48, *NKJV*

Kakva li bi čudesna poboljšanja bila stvorena u svijetu kad bi cijelo čovječanstvo sada moglo voljeti svoje neprijatelje, blagoslivljati one koji ih proklinju i moliti za one koji ih progone. Iako to sada nije slučaj, predviđamo da će uskoro doći dani, kao što Sveto pismo kaže: "Neće povrijediti niti uništiti" u cijelom svetom Božjem kraljevstvu, jer će zemlja biti "puna znanja Gospodinova". (Izaija 11: 9) Ima li boljeg načina da se pripremimo za ovo vrijeme nego da iskreno volimo

svoju kršćansku braću i pustimo da se to prelije svima čije živote dodirujemo svaki dan.

Pouka četiri

Nepristrana ljubav

Ključni redak: „*Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga, dobro činite; ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike.*“
Jakov 2: 8,9 [NKJV]

Izabrani tekstovi:
Jakov 2: 1-13

Ključni stihovi naše lekcije uzdižu vrlinu nepristranosti u izražavanju pobožne ljubavi. Kao kršćani, borimo se protiv predrasuda i pristranosti. Neke su očite poput nacionalističkog ponosa, socijalnog statusa i rasnih stereotipa. Moramo, međutim, kopati dublje i surađivati s Božjim duhom u borbi protiv našeg unutarnjeg rata protiv svake pristranosti. "Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda. Obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu. ... Gledajte što je očito! Ako je tko uvjeren da je 'Kristov', neka sâm ponovno promisli ovo: kako je on Kristov, tako smo i mi." (2.Korinćanima 10: 3-7, *NKJV*) Božjom milošću srušit ćemo sva uporišta osobnih predrasuda, shvaćajući da su

sebična i lažna. Također moramo odbaciti svu naslijeđenu netrpeljivost, često izraženu kroz samodopadnost i aroganciju.

Jedna od najljepših biblijskih izjava glede ovoga nalazi se u ovim riječima: "Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a JAHVE gleda što je u srcu." (1.Samuelova 16: 7, *NKJV*) Riječi apostola Jakova također su snažne i prodorne. Govore otvoreno, bez dodatnih objašnjenja.

"Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte s pristranošću! Dođe li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u bijednoj odjeći i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeću te reknete: 'Ti lijepo ovdje sjedni!', a siromahu reknete: 'Ti stani – ili sjedni – ondje, podno podnožja moga!', niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude? Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube? A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove? Ne psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano? Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: *Ljubi blišnjega svoga kao sebe samoga*, dobro činite; ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike. Ta tko sav Zakon ušćuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac svega. ... Tako govõrite i tako činite kao oni koji imaju biti suđeni po zakonu slobode. Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje nad sudom."—Jakov 2: 1-13, *NKJV*.)

Bog je nepristran. Postavio je suce u Izraelu i rekao im: "Gledajte što radite, jer ne sudite u ime

čovjeka, nego u ime JAHVE. On je s vama dok sudite. Sada, dakle, neka bude JAHVIN strah nad vama; pazite i savjesno radite, jer u JAHVE, Boga našega, nema nepravde ni osobne pristranosti, niti on prima mita." (2.Ljetopisa 19: 6, 7, *NKJV*) Neka naše presude uvijek budu poštene, bez pristranosti u izražavanju naše ljubavi.
